

Samen lezen met Kluitman

AVI-E3

De kleine eenhoorn

Henriette Wich

Illustraties Julia Ginsbach

kluitman

Dit boek is bedoeld om samen te lezen. De blauwe ingesprongen tekst is op AVI-E3-niveau en kan worden voorgelezen door een kind. De rest van de tekst kan worden voorgelezen door een volwassene. Veel leesplezier samen!

Inhoud

	Drie vrienden	9
	Een moedig besluit	18
	Vorbij de zwarte bomen	26
	In de val	33
	De test van de tovenaer	42
	Een plechtige belofte	50

LEESNIVEAU

		M	E	M	E	M	E	M	E
AVI	S	3	4	5	6	7	P		
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P	

Eenhoorns | Avonturen

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

AVI-niveau geldt alleen voor de blauwgekleurde tekst.

Nur 287/IPP042401

Bisac JUV043000 / JUV002270

© MMXXIV Nederlandse editie: Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXIII Tekst: Henriette Wich

© MMXIII Illustraties: Julia Ginsbach

First published by Loewe Verlag GmbH, Bindlach, Duitsland

Oorspronkelijke titel: *Das kleine Einhornfohlen*

Nederlandse vertaling en bewerking: Elles van Roosmalen

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

Bij KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

Drie vrienden

De kleine eenhoorn Liv heeft nu wel lang genoeg gewacht.
Ongeduldig duwt het veulen haar hoorn tegen haar moeder aan.

‘Mam!’ roept Liv.

‘Word nou toch wakker!’

Livs moeder schrikt op. ‘Huh? Wat is er aan de hand? Is er iets gebeurd?’

Liv schudt met haar hoofd. Haar sneeuw witte manen wapperen heen en weer. Dat is zo typisch mama, denkt ze. Die maakt zich altijd meteen zorgen. Ze denkt altijd dat er iets ergs is gebeurd.

Ik ben toch al zeven jaar!

Ik weet echt wel wat ik doe.

‘Kom mee,’ zegt Liv.

‘Ik wil zwemmen.’

Mama gaapt. ‘Ik kom al.’

Liv galopeert vast vooruit door het bos. De warme ochtendzon glinstert door de groene bomen en de vogels fluiten. Liv loopt naar het meer, neemt een aanloop en springt met een grote plons in het water. Ze hinnikt enthousiast. Eindelijk is mama er ook.

De eenhoorns zwemmen een rondje door het meer. Dan lopen ze het water weer uit en wachten tot de golven kalmeren en het meer glad is. Nu kunnen ze hun spiegelbeelden zien.

**‘Mijn hoorn is zo klein,’ zegt Liv.
‘Die van jou is veel groter!’**

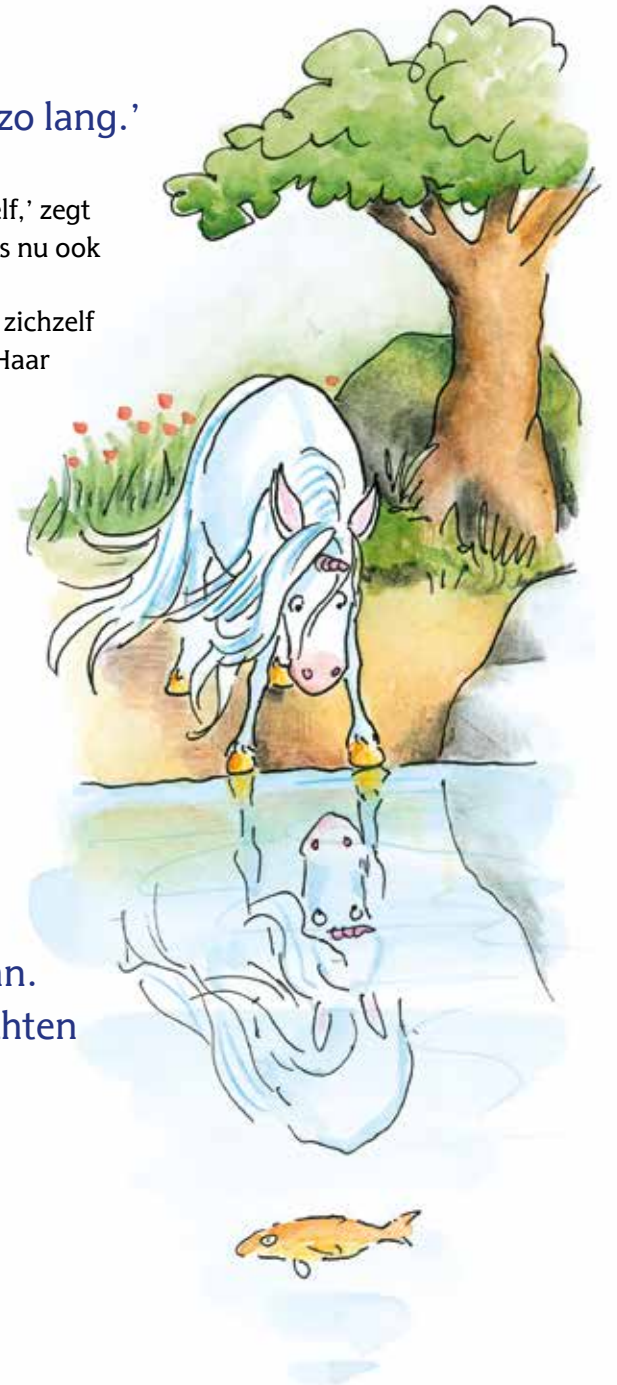
Mama troost haar veulen. ‘Je moet geduld hebben. Jouw hoorn zal ook groeien.’

**‘Echt?’ zegt Liv.
‘Maar het duurt zo lang.’**

‘Echt waar. Dat komt vanzelf,’ zegt haar moeder. ‘En je hoorn is nu ook al prachtig!’ De kleine eenhoorn bekijkt zichzelf nog een keer in het water. Haar roze hoorn schittert en is perfect gedraaid, als een zuurstok. Hij past goed bij haar blauwe sterrenogen en haar sneeuw witte vel. Liv lacht. Het eenhoornveulen in het meer lacht terug. ‘Wilde je vandaag niet met je vrienden afspreken?’ vraagt mama.

**‘Klopt,’ zegt Liv.
‘Ik moet snel gaan.
Saar en Frits wachten
vast al op me.
Dag mam!’**

Liv galoppeert weer terug het woud in.
'Pas goed op jezelf,' roept haar moeder haar na. 'En ga niet naar het zwarte bos! Echt niet, hè Liv! Hoor je me?'

'Ja ja,' zegt Liv.
'Ik hoor je.
Komt goed, mam.'

De kleine eenhoorn rolt met haar ogen. Waarom moet haar moeder toch elke keer weer over het zwarte bos beginnen? Ze is er nog nooit naartoe geweest. Waarom zou ze? Die bomen zijn kil en dor, en niet fris en levendig zoals de andere. Toch belooft Liv om er met een grote boog omheen te lopen. Ze gaat verder. Dan schiet er een bruine eekhoorn op haar af.

'Hoi Frits!' zegt Liv.
'Waar is Saar?'

Frits krabt met zijn voorpootje op zijn kop. 'Saar? Eh... heb ik haar vandaag al gezien? Niet van die moeilijke vragen stellen, hoor Liv.'

Liv grinnikt in zichzelf. Frits is ontzettend vergeetachtig. Hij is dol op noten, eikeltjes en stenen verzamelen, alleen hij verstoppt ze zo goed, dat hij ze daarna niet meer kan vinden. Maar daar staat hij nooit te lang bij stil; hij gaat gewoon op zoek naar nieuwe.

Dan zegt Liv:
'Ik weet waar Saar kan zijn!'

Ze loopt met Frits naar een van Saars lievelingsplekken. Tussen twee grote populieren is een hangmat van bladeren opgehangen. En inderdaad! Het elfje ligt in de hangmat. Haar ogen zijn dicht; ze is nog in elfendromenland. Liv en Frits kietelen hun vriendinnetje zachtjes.

Ze roepen:
'Opstaan, slaapkop!'

'Hihi, niet doen,' giechelt Saar.
Ze pakt haar toverstok. 'En, wat
gaan we doen vandaag? Tikkie
of verstoppen?'

'Tikkie!' zeggen Liv en Frits.

Saar slaat haar doorzichtige vleugels uit en schiet
ervandoor. Liv en Frits rennen achter haar aan. Het
elfje kan heel snel vliegen. Haar haarband van
rozenblaadjes wappert in de wind en haar jurk
beweegt heen en weer. De jurk is rood, geel,
groen en blauw, en straalt als een
regenboog.

De vrienden rennen en rennen.
Eindelijk hebben ze Saar ingehaald.

'Tikkie, jij bent hem!'
zegt Liv.
Dan kijkt ze op.

